

Sygn. akt III U 523/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Łomży

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : SSO Sławomir Bagiński

Protokolant : Sekr. Sąd. Grzegorz Brzeziński

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2013 r. w Łomży

sprawy A. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

na skutek odwołania A. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 29 kwietnia 2013 r. Nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 523/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 28.09.2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wstrzymał wypłatę emerytury A. F. od 1.10.2011 r. na podstawie art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726). W uzasadnieniu wskazano, że emerytura podlega zawieszeniu, gdyż ubezpieczona kontynuuje zatrudnienie na rzecz pracodawcy u którego praca była wykonywana przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Dnia 29.03.2012 r. A. F. złożyła wniosek o ponowne ustalenie emerytury w związku rozwiązaniem stosunku pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. **decyzją z 5.04.2012 r.** ponownie ustalił wysokość świadczenia emerytalnego A. F. oraz wznowił wypłatę świadczenia od 1.03.2012 r., tj. od miesiąca, w którym rozwiązano umowę o pracę.

W dniu 28.11.2012 r. A. F. złożyła wniosek o wypłatę zawieszonych emerytury, tj. od 1.10.2011 r. do 29.02.2012 r. wraz z odsetkami. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 13.11.2012 r. zapadło orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, zgodnie z którym ustawa z 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw jest niezgodna z Konstytucją w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1.01.2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. **decyzją z 29.04.2013 r.**, na podstawie art. 151§1 pkt 1 k.p.a. odmówił uchylenia decyzji z 28.09.2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726) w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), prawo do emerytury za okres od 1.10.2011 r. do 29.02.2012 r. W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z art. 190 ust. 3 Konstytucji RP orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tym dniem następuje utrata mocy obowiązującej aktu normatywnego, którego dotyczy orzeczenie Trybunału. Natomiast Trybunał nie wskazał ani w wyroku ani w jego uzasadnieniu innej daty utraty mocy prawnej wskazanych przepisów.

Odwołanie od decyzji z 29.04.2013 r. złożyła A. F., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uchylenie decyzji ZUS z 28.09.2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 1.10.2011 r. do 29.02.2012 r. oraz nakazanie organowi rentowemu wypłatę zaległej emerytury od 1.10.2011 r. do 31.01.2012 r. wraz z ustawowymi odsetkami od każdej zaległej miesięcznej raty. W uzasadnieniu powołała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13.11.2012 r. sygn. akt K 2/12.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że organ rentowy przyznał odwołującej emeryturę od 1.11.2008 r. Jego zdaniem orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 13.11.2012 r. nie dotyczy odwołującej, gdyż nabyła ona prawo do emerytury w okresie przed 8.01.2009 r. Z treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego wynika natomiast, że niekonstytucyjność przepisów stwierdzona została w zakresie, w jakim znajdują zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w okresie od 8.01.2009 r. do 31.12.2010 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Dnia 17.11.2008 r. A. F. złożyła wniosek o emeryturę. Decyzją z 21.11.2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał jej emeryturę od 1.11.2008 r. oraz zawiesił jej wypłatę z uwagi na kontynuację zatrudnienia. Decyzją z 2.04.2009 r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenie od 1.03.2009 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z 28.09.2011 r. wstrzymał wypłatę emerytury A. F. od 1.10.2011 r., powołując się na art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726). W uzasadnieniu podał, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Od tej decyzji nie wniesiono odwołania. Wnioskodawczyni zarówno przed złożeniem wniosku o emeryturę jak i do 29.03.2012 r. nieprzerwanie była zatrudniona w Urzędzie Gminy M..

Dnia 29.03.2012 r. A. F. złożyła wniosek o ponowne ustalenie emerytury w związku rozwiązaniem stosunku pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. **decyzją z 5.04.2012 r.** ponownie ustalił wysokość świadczenia emerytalnego A. F. oraz wznowił wypłatę świadczenia od 1.03.2012 r., tj. od miesiąca, w którym rozwiązano umowę o pracę.

Decyzją z 29.04.2013 r. – obecnie zaskarżoną - na podstawie art. 151§1 pkt 1 k.p.a. organ rentowy odmówił uchylenia decyzji z 28.09.2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, prawo do emerytury za okres od 1.10.2011 r. do 29.02.2012 r.

Decyzja organu rentowego z 28.09.2011 r., co do której wniesiono o wznowienie postępowania, została wydana przy zastosowaniu art. 28. ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707), dalej zwana ustawą z 16 grudnia 2010 r. Ww. przepis stanowił: Do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy, o której mowa w art. 6, oraz ustawy, o której mowa w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się, poczynając od dnia 1 października 2011 r.

Stosownie do art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) – dalej jako „ustawa emerytalna”, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1.01.2011 r.: Prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Z tym, że zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726): do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, przepisy ustawy emerytalnej, w brzmieniu obowiązującym od 1.01.2011 r., miały zastosowanie poczynając od dnia 1 października 2011 r.

Przedstawiony stan prawny powodował, że emerytura w takiej sytuacji jak w niniejszej sprawie podlegała zawieszeniu. Dlatego organ rentowy wydał decyzję z 28.09.2011 r.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie K 2/12 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że: art. 28. ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyrok ten został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 22.11.2012 r. (Dz. U. 2012/1285).

Stosownie do art. 145a k.p.a:

„§ 1. Można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja.

§ 2. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.”

W niniejszej sprawie nie można wznowić postępowania. Skutki wyroku Trybunału zostały szczegółowo przedstawione w jego uzasadnieniu: Z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw utraci moc art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Znaczący to, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą - jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury - nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.

Jak wynika z powyższego niekonstytucyjność wskazanych przepisów stwierdzona została w ograniczonym zakresie, tj. w jakim znajdują zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1.01.2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Odwołująca nabyła prawo do emerytury od 1.11.2008 r., czyli przed wskazaną datą, ale jednocześnie w okresie obowiązywania art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przypomnieć należy, że przepis ten obowiązywał do 7.01.2009 r. (został uchylony z dniem 8.01.2009 r. przez art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 21.11.2008 r. o emeryturach kapitałowych <Dz. U. Nr 228, poz. 1507>). Zgodnie z art. 103 ust. 2a ustawy prawo do emerytury ulegało zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z

pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Oznacza to, że tylko w przypadku osób, które nabyły prawo do emerytury w okresie od 8.01.2009 r. do 31.12.2010 r., tj. po uchyleniu art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a przed wejściem w życie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a które kontynuują zatrudnienie istniejące przed przyznaniem emerytury, nie ma podstaw do zawieszenia emerytury.

W tym stanie rzeczy odwołanie było niezasadne i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w wyroku.